

Una teràpia peculiar

TEATRE. La comèdia dirigida per **David Veronese**, **Sota Teràpia**, es va poder veure aquest darrer cap de setmana dins de la programació del Teatre Kursaal per la Festa Major de la ciutat.

Divendres a la tarda. Una habitació tancada. Una tauleta amb un termòstat, una ampolla d'alcohol i una gerra d'aigua amb alguns gots. Una taula de despatx i vuit sobres numerats, que seran les vuit proves que la psicòloga proposarà a les parelles. Una butaca, algunes cadires i un penjador. Tres parelles estan convidades a participar en una particular sessió de teràpia de grup. Un intercanvi d'experiències personals, de somnis, de frustracions? D'entrada, res estrany si no fos perquè la sessió serà sense la presència de l'Antònia (la psicoterapeuta). Així doncs, seran ells mateixos els qui s'hauran d'enfrontar als problemes i s'hauran d'ajudar entre ells.

Els sobres -un dels elements principals de la teràpia- aniran donant instruccions a cada un dels membres. A mesura que avança l'obra, la tensió anirà pujant de to i tot allò que hauria de ser tranquil i calmat, es transformarà en acusacions, insinuacions, secrets i històries personals que aniran perfilant què amaga i qui hi ha darrere de cada un dels assistents.

Foto: Teatre Kursaal

Durant els noranta minuts que dura la funció, l'obra manté un ritme esbojarrat i, com en qualsevol comèdia, no decau en cap moment. Les converses es creuen constantment i, fins i tot, es trepitgen. Els actors es desplacen d'un costat a l'altre de l'escenari. No hi ha cap instant de silenci. Tot això és possible, en gran part, gràcies al repartiment (**Francesc Ferrer** , **Marina Gatell** , **Roser Batalla** , **Miquel Sitjar** , **Oscar Rabadán** i **Meritxell Huertas**).

Sota Teràpia la va escriure **Matias de Federico** (Santa Fe, 1981. Escriptor, dramaturg i actor argentí) i **David Serrano** en va fer l'adaptació (Madrid, 1975. Director i guionista de cinema espanyol). L'obra és un text molt cuidat i treballat, amb uns diàlegs brillants que ens presenten a sis personatges brillants.

Daniel Veronese (Argentina, 1995. Actor i director de teatre argentí) dirigeix el text de manera sublim, fent que els seus sis protagonistes brillin conjuntament durant una hora i mitja. El resultat és, senzillament, espectacular.

Foto: Teatre Kursaal